

[Økonomiministeren.]

Et andet synspunkt har været, at det afgørende for spørgsmålet om forbrugsundersøgelserne må være udviklingen i realindkomsten og dermed i forbrugsvanerne, hvilket skulle tale for, at man ikke lagde sig for fast på bestemte intervaller. Man har fra nævnets side rådet departementet til, at der højst måtte gå 4 år mellem undersøgelserne, og at man i øvrigt løbende bør drøfte spørgsmålet om nye forbrugsundersøgelser i pristalsnævnet. Med den stærke vækst i reallønnen og de dermed fremkaldte forskydninger i forbrugsstrukturen må det anses for rigtigt, at intervallerne mellem forbrugsundersøgelserne ikke bliver for lange, og at varigheden i første række fastsættes under hensyn til, hvorledes udviklingen kan forventes at forme sig.

De ærede forslagsstillere må i øvrigt huske på, at det primære sigte med loven om et reguleringspristal er, at dette pristal skal være grundlaget for pristalsreguleringer, hvor disse er fastsat ved lov.

Hvis det må anses for nødvendigt med en særlig lovhjemmel som foreslået af de ærede medlemmer, vil jeg ikke stille mig afvisende; skulle det imidlertid vise sig at være lige så sikkert og godt, at afgørelsen om afholdelsen af hyppigere og mere regelmæssige forbrugsundersøgelser overlades til det statistiske departement efter nærmere drøftelse i pristalsnævnet, kunne dette måske være en lige så tilfredsstillende løsning. Jeg håber, at disse betragtninger vil indgå i de overvejelser, som jeg regner med skal finde sted i det udvalg, der formentlig nedsættes til drøftelse af forslaget.

Ordføreren for forslagsstillerne (Niels Westerby): Jeg takker den højtærede økonomiminister for en imødekommende holdning over for de tanker, der er nedlagt i det lovforslag, som det ærede medlem hr. Diderichsen og jeg har fremsat.

Baggrunden for forslaget er ganske enkelt, at det tit og ofte er blevet diskuteret her i landet, hvornår ændrede forbrugsvaner skal have lov til at slå igennem i det reguleringspristal, der beregnes. Vi har også kunnet konstatere, at sidste gang en ændring i beregningen af reguleringspristallet under hensyn til ændrede forbrugsvaner skete, var der gået 8 år siden sidst, nemlig fra 1955

til 1963. Det er uheldigt, at man ikke ved, hvornår forbrugsvanerne får lov til at få indflydelse på reguleringspristallet; det er uheldigt med disse drøftelser.

Som det fremgik af den debat, der har været her i det høje ting for nylig om reguleringspristallet, er det klart, at der foregår en strid i øjeblikket om, hvilket reguleringspristal der skal have indflydelse på lønreguleringen. LO, fagforeningerne, hævder, at det må være det reguleringspristal, der blev beregnet på det tidspunkt, da man indgik overenskomsterne, der må blive det afgørende, medens man fra arbejdsgiver-side mener, at det reguleringspristal, der er beregnet på grundlag af de nyeste forbrugsvaner, bør være det, der er afgørende for lønreguleringen. Det er uheldigt med en sådan strid, og muligheden for, at sådanne stridigheder kan opstå, må så vidt muligt begrænses. Det gør man, hvis man synkroniserer tidspunktet for nye reguleringspristal, således at de foreligger på det tidspunkt, da overenskomsterne bliver indgået eller forhandlingerne om de nye overenskomster løber. Det er derfor, man har foreslået at fastsætte beregningen af det nye pristal til januar måned hvert fjerde år, samtidig med at der føres overenskomstforhandlinger, således at man er sikker på, at der ikke i overenskomstperioderne kan blive strid og uoverensstemmelse om, hvilket reguleringspristal der skal lægges til grund.

Jeg tror, at en ordning som den foreslåede vil give en forenkling af hele pristalssituationen, og jeg tror, at hvis en sådan lov havde været gældende ret bare for et par år tilbage, så var den politiske situation for nylig, hvor det næsten trak op til ministerstorm i det høje ting mod den højtærede økonomiminister, slet ikke opstået.

Jeg vil derfor meget anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det udvalg, som også jeg ventner vil blive nedsat.

Anker Jørgensen: Den tanke, der ligger bag ved det ærede medlem hr. Niels Westerbys forslag, ser min gruppe på med sympati. Vi sætter dog et spørgsmålstegn ved, om det er nødvendigt at lovgive på det pågældende område.

Som det måske er det høje ting bekendt, har pristalsnævnet netop drøftet spørgsmålet om det hensigtsmæssige i, at der